

Den 25. september 2001 afgav jeg en endelig rapport vedrørende min inspektion den 9. januar 2001 af detentionen på Station 3 (nu Station Bellahøj) i København. I rapporten anmodede jeg om udtalelser mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter udtalelser af 22. januar og 1. maj 2002 med bilag, herunder en ny A-meddelelse med bilag om detentionsanbringelse (A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002), fra Politidirektøren i København og en udtalelse af 24. juni 2002 fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 1. Detentionslokalerne

På indkigshullet til lokalerne D2, D4, D6 og D12 manglede den skive som dækker hullet udefra. Med henblik på hindring af indkig fra andre anholdte eller øvrige uvedkommende som (undtagelsesvist) måtte færdes på detentionsgangen, henstillede jeg at indkigshullerne i dørene til disse lokaler blev forsynet med en skive ligesom indkigshullerne i dørene til de øvrige detentionsrum. Jeg bemærkede endvidere at indkigshullerne til D1, D5, D8 og D12 var lidt slørede, men at det dog var muligt at se igennem hullerne.

Politidirektøren har oplyst at de manglende skiver til de nævnte lokaler blev påsat i sensommeren 2001, og at visse af indkigshullerne fik skiftet glas.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Ad punkt 3. Rapportgennemgang

Jeg bad politidirektøren bekræfte at de tilbageholdte i 3 konkrete tilfælde var venterumsanbragte og ikke personer som burde have været anbragt i detentionslokaler. Sagerne indgik ikke i min undersøgelse.

Politidirektøren har bekræftet at de pågældende var venterumsanbragte.

Jeg tager denne oplysning til efterretning.

Jeg bad politidirektøren om nærmere oplysninger om 3 sager som jeg ønskede bedre belyst. Jeg oplyste samtidig at sagerne ikke på daværende tidspunkt ville indgå i min undersøgelse.

Det drejer sig for det første om AP.nr. 16029 hvor blanketten ikke havde noteringer om tilsyn selvom det fremgik at den pågældende var anbragt i et detentionslokale. Jeg bad i den forbindelse politidirektøren om at oplyse hvor den pågældende var anbragt, og hvilken station der således skulle sørge for at tilse den pågældende.

Politidirektøren har (i udtalelsen af 22. januar 2002, korrigeret og suppleret i udtalelsen af 1. maj 2002) oplyst at den pågældende blev indbragt til Station 1 kl. 00.10, men på grund af pladsproblemer blev han overført til Station 3. Det skete ifølge en notits af 15. april 2002 fra en vicepolitikommissær mellem kl. 00.20 og 00.40. Han blev indsat i detentionen på Station 3 kl. 00.45. Han blev afhørt fra kl. 01.30 til kl. 02.05 og løsladt kl. 02.10. Han blev ikke tilset af læge (der var tilkaldt af Station 1) idet der var 2 timers ventetid, og han blev løsladt inden lægen kom. Politidirektøren har vedlagt sagens akter.

Politidirektøren har videre i udtalelsen af 22. januar 2002 oplyst at tilsyn er foretaget via tv idet detentionen er tv-overvåget, mens det i udtalelsen af 1. maj 2002 er anført at opholdet i detentionen på Station 3 kun var af ca. en halv times varighed (hvilket jeg forstår sådan at der af denne grund ikke var (krav om) tilsyn i den periode i hvilken den tilbageholdte havde ophold i detentio-

nen på Station 3). I sidstnævnte udtalelse er det indledningsvis bemærket ”at såvel Station 1’s som Station 3’s detentioner var forsynet med lytte- og overvågningsudstyr godkendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning”.

Station 3 var, som det er nævnt i rapporten s. 7-8, ikke på tidspunktet for de pågældende indsættelser i detentionen omfattet af forsøgsordningen med elektronisk overvågning til delvis erstatning for det personlige tilsyn, men stationen havde det lytte- og overvågningsudstyr der var nødvendigt for at deltage i forsøgsordningen. Efter denne ordning skulle de første to tilsyn i øvrigt være personlige.

Som endvidere nævnt s. 22 i rapporten var det i § 17, stk. 6, i den dagældende kundgørelse anført at overvågning af detentionsrum med tekniske hjælpemidler ikke kunne træde i stedet for personligt tilsyn, men alene anvendes som supplement hertil. Selv om politistationen har moderne overvågningsudstyr, skulle der således foretages personlige tilsyn i overensstemmelse med § 17, stk. 4, i den dagældende kundgørelse, dvs. så vidt muligt mindst hver halve time.

Ifølge § 6, stk. 2, i politidirektørens dagældende PD-orientering (nr. 39 af 11. oktober 2000) kunne tilsyn efter to personlige tilsyn delvist overgå til at ske elektronisk hvis stationen rådede over et moderne overvågningsudstyr, og hvis den tilbageholdte ikke befandt sig i en farlig situation. Denne bestemmelse var imidlertid ikke i overensstemmelse med den dagældende kundgørelse idet alene stationer der var omfattet af forsøgsordningen, kunne anvende denne fremgangsmåde. Først ved Rigspolitechefens skrivelse af 5. marts 2001 blev det besluttet at alle københavnske politistationer skulle være omfattet af ordningen.

Selv om Station 3 havde et lytte- og overvågningsudstyr der var ”godkendt” af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning, kunne Station 3 ikke anvende samme fremgangsmåde som de stationer der var omfattet af forsøgsordningen, idet Station 3 ikke var omfattet af denne ordning.

Da den tilbageholdte imidlertid alene havde ophold i detentionen på Station 3 i maksimalt 45 minutter, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om tilsyn med ham under denne anbringelse. Dog bemærker jeg at der – såfremt der var foretaget tilsyn alene ved elektronisk overvågning – efter min opfattelse burde have været gjort notat om sådanne tilsyn. Jeg henviser til s.

1, sidste afsnit, i Rigspolitechefens skrivelse af 26. januar 1996 til blandt andre politidirektøren om notatpligt (for de stationer der var omfattet af forsøgsordningen) vedrørende elektroniske tilsyn. (Efter den nugældende kundgørelses § 18, stk. 5, skal der ligeledes gøres notat om alle tilsyn hvad enten der er tale om tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning).

Jeg har noteret mig det oplyste om at lægen ikke nåede at komme inden den pågældende blev løsladt. (Denne oplysning er noteret på rapporten, og jeg var således bekendt hermed ved min gennemgang af rapporterne).

Den anden sag drejer sig om AP.nr. 16062 hvor jeg kun havde fået forsiden af anholdelsesprotokollen. Jeg bad politidirektøren om at de nærmere oplysninger om sagen omfattede oplysning om løsladelsestidspunktet og hvor den pågældende faktisk var anbragt.

Politidirektøren har oplyst at den pågældende i denne sag blev overført fra Station 1 til Station 3 kl. 07.30 (hvor der ifølge Station 3's anholdelsesblanket – der er en kopi af Station 1's med tilføjelser – fandt tilsyn sted). Politidirektøren har vedlagt anholdelsesblankettens s. 2 hvoraf fremgår at den pågældende blev løsladt kl. 09.30. Politidirektøren har videre oplyst at den pågældende blev afhørt i tidsrummet kl. 09.15 til 09.20. Herefter har politidirektøren anført følgende:

”...

Som det fremgår af optegnelserne, er der ikke gjort notatet om tilsyn hver halve time, jf. kundgørelsens bestemmelser herom. Hvorvidt tilsyn desuagtet faktisk har været ført kan ikke oplyses, ligesom det ikke kan oplyses i hvilket omfang, det vagthavende personale har overvåget anholdte via lytte- og overvågningsudstyret.”

Der er i rapporten ingen noteringer om tilsyn i tidsrummet mellem kl. 04.40 og 07.10 og ingen efter kl. 07.30 (i Station 3's rapport).

Da den pågældende havde ophold i detentionen på Station 1 indtil kl. 07.30, foretager jeg mig ikke mere vedrørende tilsyn indtil dette tidspunkt.

Det er beklageligt at der under den pågældendes ophold i detentionen på Station 3 (fra kl. 07.30 til kl. ca. 09.15) enten ikke er foretaget tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens bestemmelser herom, eller ikke er gjort notat om foretagne tilsyn (hvad enten det er sket ved fremmøde eller elektronisk).

Den tredje sag drejer sig om AP.nr. 16387. Det fremgår af anholdelsesblanketten (som er en kopi af blanketten fra Station 1) at det sidste tilsyn fandt sted kl. 06.15, mens det på side 2 fremgår at den pågældende blev "løsladt på bopæl af krimpol" kl. 12.50. Hvad der skete i mellemtiden, og præcis hvor den pågældende opholdt sig, stod ikke klart. Jeg bad også for denne sags vedkommende politidirektøren om at oplysningerne om sagen omfattede løsladelsestidspunktet og hvor den pågældende var anbragt.

Politidirektøren har oplyst at den pågældende i denne sag (også) blev overført fra Station 1 til Station 3, og at det ifølge Station 1's anholdelsesblanket (som samtidig er vedlagt) skete kl. 09.00. Politidirektøren har (foruden denne anholdelsesblanket) vedlagt kopi af udskrift fra POLSAS og afhøringsrapport med oplysning om at det af sidstnævnte fremgår at den pågældende blev udtaget af detentionen kl. 11.15 med henblik på afhøring. Han havde således ophold i detentionen på Station 3 i godt 2 timer. Om tilsyn har politidirektøren bl.a. anført at det ikke fremgår om tilsyn i tidsrummet mellem kl. 06.15 og 11.15 er udført, men ikke registreret, ligesom overvågning via lytte- og overvågningsudstyret ikke er noteret. Der er således ikke dokumentation for at tilsyn er udført i overensstemmelse med kundgørelsen.

Ligesom i det foran nævnte tilfælde foretager jeg mig ikke mere vedrørende tilsyn mens den pågældende havde ophold i detentionen på Station 1 (ud over at bemærke at det ikke på den kopi af anholdelsesblanketten fra Station 1 som jeg modtog fra Station 3, var anført at overførsel skete kl. 09.00 – hvilket således må være påført Station 1's eksemplar efterfølgende).

Det er beklageligt at der under den pågældendes ophold i detentionen på Station 3 (fra kl. 09.00 til kl. 11.15) enten ikke er foretaget tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens bestemmelser herom, eller ikke er gjort notat om foretagne tilsyn (hvad enten det er sket ved fremmøde eller elektronisk).

Det tilføjes at jeg i opfølgingsrapporten vedrørende min inspektion af detentionen på Station 1 har noteret mig at Justitsministeriet over for politidirektøren har indskærpet overholdelsen af kundgørelsens bestemmelser om tilsyn og notatpligt, jf. pkt. 3.5.

Jeg anmodede politidirektøren om at sende mig Station 3's besvarelse af en anmodning fra Københavns Politi i brev af 4. august 2000 til stationslederne om nærmere oplysninger om anvendelsen de enkelte steder af detentionsrum til personer der ikke er påvirkede af spiritus.

Politidirektøren har vedlagt denne besvarelse (af 17. august 2000). Det fremgår heraf at Station 3 opfatter detentionslokalerne som tv-overvågede venterum der endvidere benyttes til detentionsanbringelse. Station 3 har tillige om anvendelsen af lokalerne til personer der ikke er berusede, oplyst at de har været anvendt til voldelige personer eller personer som kunne befrygtes at ville gøre skade på sig selv, og til personer der skal fremstilles for fogedretten hvor de pågældende selv har ønsket en sådan anbringelse for at kunne ligge ned.

I forbindelse med min samtidige inspektion af Station 2 anmodede jeg politidirektøren om at oplyse om besvarelserne af forespørgslen af 4. august 2000 fra Københavns Politi til alle stationslederne havde givet politidirektøren anledning til at foretage sig noget, herunder for så vidt angår Station 2's svar af 21. august 2000. Af dette svar fremgik at stationen i overvejende grad bruger detentionsrummene til anbringelse af personer der ikke er berusede, og at det i de fleste tilfælde sker efter den anholdtes anmodning herom – og ikke fordi venterummene er optaget. I givet fald bad jeg politidirektøren om at oplyse nærmere herom.

Politidirektøren har i den anledning (om anvendelsen af detentionerne på Station 2) anført følgende:

”Anholdte er lejlighedsvis blevet hensat i detentionen. Dette er sket på anmodning fra anholdte, som har ønsket at ligge ned og sove, eller som har fundet at venterummene er for små, og derfor har villet undgå klaustrofobiske fornemmelser. Sådanne anmodninger er blevet efterkommet i det omfang, at vagthavende har fundet det rimeligt, og der har været ledige detentionslokaler. Denne fremgangsmåde har aldrig givet anledning til klager, idet det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte. Ordningen, der ikke har haft karakter af en tvangsmæssig foranstaltning, findes efter Københavns Politis opfattelse ikke at have været i strid med kundgørelsen.”

Jeg har i opfølgingsrapporten vedrørende Station 2 bemærket at jeg forstår det anførte sådan at mit spørgsmål er besvaret benægtende. Jeg har herefter noteret mig det oplyste og i øvrigt henvist til det umiddelbart efter anførte om at jeg endvidere i denne sag havde bedt Justitsministeriet oplyse hvorvidt det oplyste om at venterumsanbringelse på Station 2 normalt finder sted i detentionsrummene, giver ministeriet anledning til bemærkninger, herunder når det sker fordi de anholdte selv ønsker/foretrækker det. Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse (af 8. juli 2002) fra Rigspolitichefen herom. Rigspolitichefen har udtalt at dette efter hans opfattelse er i overensstemmelse med kundgørelsens § 2 ”så længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentionen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte”. Justitsministeriet har (i en udtalelse af 9. august 2002 i denne sag) tilsluttet sig det anførte, og jeg har i min samtidige opfølgingsrapport vedrørende inspektionen af detentionen på Station 2 taget det oplyste til efterretning.

Rigspolitichefen har tillige, umiddelbart forud for det citerede, anført at rigspolitiet tidligere har givet udtryk for ”at der undtagelsesvis kan opstå situationer, hvor ikke berusede personer midlertidigt anbringes i detentionen, såfremt der ikke findes andre anbringelsesmuligheder.”

Jeg går ud fra at de 12 lokaler i kælderen på Station 3 er egentlige detentionslokaler som tillige anvendes som venterum – og ikke omvendt, som det anføres i politidirektørens udtalelse. Idet jeg i øvrigt henviser til det af Rigspolitichefen anførte om anvendelse af detentioner til andre end berusede personer, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold i relation til min inspektion af Station 3.

Ad punkt 3.2. Lægeundersøgelse

Jeg bad politidirektøren om at bekræfte at der i sagerne findes lægeerklæringer. Jeg anmodede desuden politidirektøren om kopi af erklæringerne i de 5 seneste sager (AP.nr. 16810, 16858, 16850, 16857 og en sag uden AP.nr. med j.nr. 0103-62610-10234-00).

Politidirektøren har bekræftet at der findes lægeerklæringer i sagerne. Politidirektøren har vedlagt erklæringer i 2 af tilfældene (AP.nr. 16850 og 16857), lægekvittering i et tilfælde der vedrørte en sag efter færdselslovens § 53 (AP.nr. 16858), og lægeregning i et tilfælde hvor lægeerklæring mangler (AP.nr. 16810). For så vidt angår det sidste tilfælde har politidirektøren oplyst at der ikke eksisterer en sag med nævnte journalnummer, men at der formentlig er tale om j.nr. 0103-62610-10239-00 (min fremhævelse) – som også anført s. 19 i rapporten. Lægeerklæring er vedlagt også for denne sag med oplysning om at manden på tidspunktet for lægeundersøgelsen var ukendt, hvorfor data og AP.nr. først er påført efterfølgende.

Jeg kan bekræfte at jeg sigtede til sagen med j.nr. 0103-62610-10239-00, og beklager at jeg ved en skrivefejl har skrevet et firtal i stedet for et nital i journalnummeret.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg bad politidirektøren om at oplyse nærmere om den fremgangsmåde der følges ved tilkald af læge på Station 3, herunder om hvilke aftaler med læger der måtte være indgået med henblik på gennemførelse af tilsyn med detentionsanbringelse snarest muligt efter indsættelsen i detentionen. Jeg henviste i den forbindelse også til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 til samtlige politimestre og Politidirektøren i København hvori ministeriet har henstillet at der indgås lokale aftaler hvor dette er nødvendigt for effektivt at sikre det foreskrevne lægetilsyn ved detentionsanbringelse.

Politidirektøren har i den anledning henvist til redegørelsen vedrørende min inspektion af Station 1 hvor følgende er anført:

”...

Københavns Politi har gennem længere tid brugt læger, der er tilknyttet Retsmedicinsk Institut, til at undersøge spirituspåvirkede personer, herunder personer der er sigtede for overtrædelse af færdsels- og straffeloven samt til detentionsanbragte personer.

Lægernes aflønning var tidligere forhandlet centralt gennem Justitsministeriet. Denne lønaftale blev opsagt i 1992 og blev ikke genforhandlet, hvorefter lægerne arbejdede efter deres egen overenskomst. Dette resulterede i en 'Københavnraftale' med de samme læger, som hidtil havde været taget ordningen for Københavns Politi.

'Københavnraftalen' sikrer en vagtordning således, at der altid i hele døgnet og på søn- og helligdage er en læge til rådighed. Lægernes vagtordning koordineres af læge Klaus Poulsen.

Tilkald af læger foregår gennem Radiostationen. Tilkald sker fra lægens bopæl eller tjenestested. Der må derfor naturligvis påregnes køretid fra lægens bopæl eller tjenestested, inden lægen kan komme til den seneste rekvirent (her politiet).

Denne ordning var også gældende i 1997. Det var ikke som følge af Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 nødvendigt at ændre ordningen.

'Københavnraftalen' er en videreførelse af den tidligere centralt fastsatte aftale. Der henvises til bilag 7.

..."

Jeg har i den samtidige opfølgingsrapport vedrørende Station 1 taget det oplyste til efterretning – herunder at der allerede forud for Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 var indgået en lokal aftale om lægetilsyn.

Det blev, som nævnt i rapporten s. 8, under inspektionen oplyst at samarbejdet med lægerne fungerer tilfredsstillende (hvilket også de konkrete sager som er omfattet af min undersøgelse, afspejlede).

Ad punkt 3.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Jeg anmodede politidirektøren om at oplyse hvilken fremgangsmåde der følges i relation til bestemmelsen i den dagældende kundgørelses § 12 (§ 13, stk. 2, i den nugældende kundgørelse) om indhentelse af oplysninger fra kriminalregistret. Jeg anmodede endvidere om oplysning om hvorvidt der var indhentet oplysninger fra kriminalregistret i de konkrete tilfælde, og om kopi af even-

tuelle notater/udskrifter herom for de seneste 5 anbringelsers vedkommende (AP.nr. 16810, 16858, 16850, 16857 og sagen uden AP.nr. med j.nr. 0103-62610-10239-00).

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

”...

Der forespørges i kriminalregisteret på alle anholdte, herunder detentionsanbragte, i forbindelse med opdatering. Dette dokumenteres ikke. Oplysninger om detentionsanbragte uden sag er i kriminalregisteret alene tilgængelige i den aktuelle måned og efterfølgende måned. Herefter slettes oplysningerne automatisk. Oplysning om detentionsanbringelse bevares i POL-SAS. ...”

Politidirektøren har oplyst at der er vedlagt dokumentation for så vidt angår de ovenfor nævnte 5 sager, men der er alene oplysning om indhentelse af oplysninger fra kriminalregistret i et af de 5 tilfælde. Forespørgsel i kriminalregistret er i dette tilfælde sket efter anbringelsen i detentionen.

I § 13, stk. 2, i den nye kundgørelse er en regel om at der *inden* anbringelse i detentionen skal indhentes oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret. En tilsvarende bestemmelse fandtes i § 12 i den tidligere kundgørelse. I politidirektørens A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002, er i § 6 en bestemmelse svarende til den nugældende kundgørelses § 13, stk. 2.

Københavns Politis praksis hvorefter der først indhentes oplysninger fra kriminalregistret i forbindelse med opdatering, er således hverken i overensstemmelse med den tidligere gældende kundgørelse, den nugældende kundgørelse eller politidirektørens A-meddelelse.

Jeg har i min samtidige opfølgingsrapport vedrørende min inspektion af detentionen på Station 1 udtalt at det er beklageligt. Jeg har samtidig bemærket at jeg ikke foretager mig mere vedrørende dette forhold, idet jeg går ud fra at praksis vil blive ændret så den følger kundgørelsen.

Idet min udtalelse vedrører praksis generelt og dermed også omfatter Station 3, foretager jeg mig ikke mere i relation til min inspektion af detentionen på Station 3.

Det fremgår tillige af bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 2, at oplysningerne fra kriminalregistret skal udprintes og opbevares i overensstemmelse med § 22, stk. 3. Efter denne bestemmelse er der pligt til opbevaring af detentionsrapporten sammen med udskrift fra kriminalregistret og eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger i minimum 2 år. Den detentionsrapport der er vedlagt som bilag 1 til den nye kundgørelse (II, nr. 55, af 27. juni 2001), indeholder i overensstemmelse hermed et felt til afkrydsning af at udskrift fra kriminalregisteret er indhentet, og det er samtidig angivet at den skal vedlægges.

I § 6 i politidirektørens A-meddelelse I, nr. 6, af 22. januar 2002, er det gentaget at oplysningerne fra kriminalregistret skal udprintes og opbevares sammen med detentionsrapporten. I en blanket der indgår som et bilag til denne A-meddelelse, og som anvendes af Københavns Politi i stedet for den detentionsblanket der er vedlagt som bilag til Rigspolitechefens nye kundgørelse, er der mulighed for ved afkrydsning i fortrykte rubrikker at svare enten ja eller nej til spørgsmålet om vedlæggelse af udskriften.

Der er således nu pligt til at gøre notat om at der er indhentet udskrift fra kriminalregistret, og denne udskrift skal bevares i 2 år (sammen med detentionsrapporten og eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger). Det gælder hvad enten politiet anvender den rapport der er vedlagt som bilag 1 til kundgørelsen, eller en lokalt udarbejdet detentionsrapport, jf. Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen hvorefter de oplysninger der er angivet i detentionsrapporten (bilag 1), skal fremgå af lokalt udarbejdede blanketter såfremt sådanne anvendes. Denne notatpligt mv. er en ændring i forhold til den tidligere gældende retstilstand.

Som politidirektørens udtalelse er formuleret (ved anvendelse af nutid), synes Københavns Politis praksis heller ikke på dette punkt at være i overensstemmelse med reglerne i den nye kundgørelse og den nye A-meddelelse.

Jeg har i opfølgingsrapporten vedrørende Station 1 udtalt at jeg går ud fra at praksis vil blive ændret såfremt det forholder sig sådan, så kundgørelsens (og A-meddelelsens) regler følges.

Også denne udtalelse vedrører praksis generelt og dermed også Station 3.

Ad punkt 3.4. Visitation

Jeg bad politidirektøren om at redegøre for praksis på Station 3 med hensyn til visitation forud for indsættelse i detentionen.

Politidirektøren har i den anledning anført følgende:

” ...

Alle anholdte visiteres forud for indsættelse i detention. Vagthavende er altid til stede. Der er endvidere 2 polititjenestemænd til stede, hvoraf den ene foretager den fysiske visitation, og den anden står ved siden af for at gribe ind, hvis anholdte bliver voldsom. Dette er årsagen til, at vagthavende i nogle tilfælde kun har anført én polititjenestemand ved tjenestenummer eller navn, som den der har udført visitationen”

Jeg tager det oplyste til efterretning. Da der nu er kommet en ny kundgørelse og A- meddelelse med regler/retningslinjer herom, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold ud over at henviser til min samtidige opfølgingsrapport vedrørende inspektionen af detentionen på Station 1, jf. straks nedenfor.

I forbindelse med samme spørgsmål i sagen om min inspektion af detentionen på Station 1 oplyste politidirektøren bl.a. at Københavns Politi på grund af dets størrelse anvender tjenestenummer i stedet for navn eller initialer som identifikation for den person som har foretaget visitationen. Politidirektøren har for så vidt angår dette spørgsmål i øvrigt henvist til det i indledningen til politidirektørens udtalelse anførte om de nye, fastsatte retningslinjer for Københavns Politi som indeholder fravigelser i forhold til Rigspolicehovens kundgørelse og detentionsblanket. I min samtidige opfølgingsrapport vedrørende denne inspektion har jeg anført følgende:

”...

I indledningen til udtalelsen som politidirektøren henviser til, er det bl.a. anført at Københavns Politi har haft en række drøftelser med Rigspolitichefen om blandt andet udformningen af den blanket som Københavns Politi anvender, og som særligt er tilpasset forholdene i Københavns Politi. Blanketten afviger på nogle punkter fra den blanket der indgår som bilag 1 til kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001. I indledningen har politidirektøren om anvendelse af tjenestenummer anført at det på grund af det store antal polititjenestemænd der er ansat i Københavns Politi, er den mest sikre identifikationsmåde. Det anvendes derfor fortsat efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse (dog vil der blive anført navn på den polititjenestemand der har udført tilsyn med den detentionsanbragte). Foruden A-meddelelsen og Københavns Politis blanket har politidirektøren vedlagt kopi af en skrivelse af 4. december 2001 fra Rigspolitichefen hvori denne er kommet med bemærkninger til den nye blanket – som efterfølgende er tilrettet i overensstemmelse hermed.

I den blanket som Københavns Politi anvender, er fortrykt såvel tjenestenummer som navn i rubrikken om visitation. Ifølge blanketten skal både tjenestenummer og navn således angives. I A-meddelelsen er der ikke anført noget om at det er tilstrækkeligt at angive tjenestenummer. Det fremgår ikke af Rigspolitichefens skrivelse af 4. december 2001 at Københavns Politi over for Rigspolitichefen har oplyst at politiet ønskede at fravige detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, 2. pkt., om angivelse af navn på de polititjenestemænd der har foretaget visitation, og at Rigspolitichefen har godkendt en sådan fravigelse. Det fremgår af skrivelsen at Rigspolitichefen tidligere – i skrivelse af 20. november 2001 – er kommet med bemærkninger i sagen, men ikke om de omfatter dette spørgsmål.

Jeg anmoder derfor om oplysning om hvorvidt Rigspolitichefen (også) har godkendt en fravigelse på dette punkt. Jeg beder tillige om en kopi af Rigspolitichefens skrivelse af 20. november 2001.

Jeg tager i øvrigt det oplyste om fremgangsmåden ved visitation til efterretning.”

Ad punkt 3.5. Tilsyn

I anledning af at jeg vedrørende en konkret sag (AP.nr. 15865) udtalte at det var beklageligt at der gik 2 timer og 13 minutter mellem indsættelsen og det første tilsyn, har politidirektøren oplyst at den pågældende blev indbragt kl. 04.22 til Station 1, og at det af sagsakterne fremgår at han kl. 05.55 blev kørt til Rigshospitalet. Da hospitalet imidlertid ikke ville modtage ham, blev han gendindsat i detentionen, denne gang på Station 3, under nyt AP.nr. (15876). Han blev løsladt kl. 14.24. Politidirektøren har vedlagt den nye anholdelsesblanket (sammen med en kopi af den tidligere).

Tidspunktet for indbringelsen til Station 3 fremgår af såvel den gamle som den nye blanket, dog er der en forskel på 5 minutter. Det er anført at den pågældende blev indbragt til Station 3 kl. 06.35/06.40, og disse tidspunkter er tillige anført som første tilsyn i tilsynsrubrikkerne, dvs. at de angiver tidspunktet for indsættelsen i detentionen. På rapporten fra Station 3 er det tillige anført at den pågældende skulle have skærpet tilsyn. Tilsyn fra indsættelsen i detentionen og frem til kl. 09.40 er angivet på begge rapporter, mens efterfølgende tilsyn alene er noteret på rapporten fra Station 3. Første tilsyn efter indsættelse i detentionen på Station 3 er i de to rapporter (ligesom indbringelsestidspunktet) ikke fuldt ud sammenfaldende, idet der er en forskel på 10 minutter i de angivne tidspunkter. Første tilsyn fandt sted 25-30 minutter efter indsættelsen i detentionen på Station 3.

Jeg beklager at have overset oplysningen på rapporten fra Station 1 om at den pågældende i sagen blev indbragt til Station 3 kl. 06.35, og at jeg derfor lagde tidspunktet for indbringelsen til Station 1 til grund, samt at jeg som følge heraf udtalte kritik over for Station 3 af den tid der gik fra indsættelsen til første tilsyn. Jeg trækker på denne baggrund min kritik på rapportens s. 24 tilbage.

Jeg bad politidirektøren om at oplyse om det er korrekt at den pågældende i sagen med AP.nr. 15910 blev overført til Station 1 kl. 22.35. I givet fald bad jeg endvidere politidirektøren om at oplyse hvad der skete mellem tilsynet kl. 08.10 (som jeg gik ud fra rettelig var kl. 20.10) og overførslen til Station 1 kl. 22.35.

Politidirektøren har bekræftet at kl. 08.10 rettelig er kl. 20.10. Politidirektøren har videre oplyst at det fremgår af POL-SAS at der herefter var lægetilsyn kl. 20.30 og tilsyn ved personalet kl. 21.00 og 21.35. Derefter blev den pågældende overført til Station 1 hvor han blev indsat i detentionen kl. 22.35. Politidirektøren har vedlagt udskriften fra POL-SAS.

Jeg tager det oplyste til efterretning.

Jeg bad politidirektøren om at oplyse hvornår den pågældende i sagen med AP.nr. 15865 faktisk blev løsladt, herunder hvad der skete mellem det senest noterede tilsyn og løsladelsen. (Løsladelsestidspunktet er i den rapport som jeg modtog, angivet til kl. 05.55, men det er samtidig anført at den pågældende var ”Kørt til RH”. Det senest noterede tilsyn skete kl. 09.40 ifølge denne rapport).

Politidirektøren har i forbindelse med omtalen af sagen ovenfor (i starten af pkt. 3.5.) oplyst at den pågældende blev løsladt kl. 14.24. Som også nævnt dette sted blev den pågældende kørt til Rigshospitalet kl. 05.55 fra Station 1, men hospitalet afviste at modtage ham hvorefter han blev (gen)indsat i detentionen på Station 3 (kl. 06.35/06.40). På den nye rapport som Station 3 anvendte efter indsættelsen på denne station, er der tilsynsnotater for tiden mellem kl. 09.40 og løsladelsen kl. 14.24. Der er i alt 7 tilsyn efter kl. 09.40, og seneste tilsyn er kl. 14.04. I et tilfælde er der gået 1 time mellem tilsyn, mens øvrige tilsyn er sket med mellem 20 og 45 minutters intervaller.

Jeg tager det oplyste, herunder om tilsyn efter kl. 09.40 og frem til løsladelsen, til efterretning. Da nævnte tilfælde hvor der gik 1 time mellem to tilsyn, er et enkeltstående tilfælde, giver det mig ikke grundlag for at foretage mig mere.

Jeg bad politidirektøren om at oplyse hvorfor der i et konkret tilfælde (AP.nr. 15910) gik mere end 4 timer mellem det sidste tilsyn og det noterede løsladelsestidspunkt.

Som det fremgår af omtalen af sagen ovenfor (s. 13), har politidirektøren bekræftet at den pågældende blev overført til Station 1 og indsat i detentionen dér kl. 22.35. Politidirektøren har i sin udtalelse tillige oplyst at tilsynene efter dette tidspunkt fortsatte på Station 1. Sidste tilsyn er noteret til kl. 06.17 den følgende dag. Af rubrikken om løsladelse der skete kl. 10.25, fremgår det at den pågældende blev løsladt fra Station 3. Han må således være blevet tilbageført til Station 3. En af de udskrifter fra POL-SAS som jeg nu har modtaget fra sagen, angiver at den pågældende blev overført fra natberedskabet kl. 07.55, men som afdeling er angivet Station City, ikke Bellahøj, som Station 3 nu hedder.

Politidirektøren har ikke svaret på mit spørgsmål om tilsyn fra kl. 06.17 (som fandt sted på Station 1) og til løsladelsen godt 4 timer senere, men har alene oplyst at tilsyn efter overførslen kl. 22.35 til Station 1 fortsatte dér.

Da løsladelse som nævnt i rapporten er angivet til at være sket fra Station 3, beder jeg politidirektøren om at oplyse hvornår den pågældende blev tilbageført til Station 3, og oplyse nærmere om udførelsen af tilsyn efter overførslen og frem til løsladelsen.

Som nævnt under pkt. 3 har Justitsministeriet indskærpet over for politidirektøren at kundgørelsens regler om tilsyn og notatpligt skal iagttages. Det er sket ved en genpart af ministeriets udtalelse af 24. juni 2002 til mig der vedrører både Station 1, 2 og 3. Ministeriet har henvist til at det fremgår af ”inspektionsrapporterne” og politidirektørens udtalelse at der i enkelte tilfælde enten ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen, eller ikke er gjort notat herom. Jeg har i opfølgingsrapporten vedrørende min inspektion af Station 1 noteret mig denne indskærpelse med bemærkning om at jeg går ud fra at politidirektøren har videreformidlet denne indskærpelse til de enkelte stationer. Jeg går således også ud fra at der er sket videreformidling til Station 3.

3. Opfølgning

Jeg beder om at de oplysninger mv. som jeg har bedt politidirektøren om under punkt 3.5., tilbageendes gennem Justitsministeriet til eventuelle bemærkninger.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Station 3 (Station Bellahøj), Politidirektøren i København, Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen